

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน อมฤตเวลานั้นดีมาก ดังนั้นตั้งแต่เช้าตรู่ นั่งในสันโดษและมีการสนทนาที่หวานชื่นกับบาบา

คำถาม: ความรู้ใดที่ช่วยลูกอย่างมากในการกลายเป็นโยคีที่มั่นคง?

คำตอบ: ความรู้ของละคร ไม่ว่าจะเป็นไรก็ตามที่เกิดขึ้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สภาพของลูกไม่ควรจะขึ้นลงเลย ไม่ว่าสถานการณ์นั้นจะเป็นเช่นไร ถึงแม้ว่าจะมีแผ่นดินไหวหรือขาดทุนในธุรกิจ ไม่ควรจะมี ความสงสัยใดแม้เพียงน้อยนิดที่สุดเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิ่งใด นี่คือการเป็นมหาวิระ(ทหารที่กล้าหาญ) หากไม่มีความรู้ที่ถูกต้องของละคร ลูกก็เฝ้าแต่หลั่งน้ำตา การมีความรู้ของละครช่วยลูกอย่างใหญ่หลวงที่จะกลายเป็นโยคีที่มั่นคง

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา...

โอมซานติ ลูก ๆ เข้าใจอย่างดีมากว่าเวลานี้คือตอนสิ้นสุดของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้คือตอนเริ่มต้นของโลกที่บริสุทธิ์ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ เป็นลูกเท่านั้นที่ได้รับการกำหนดเหล่านี้หรือศรัทธา ใครกำลังให้สิ่งนี้แก่ลูก? พระเจ้า ผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ความรู้นี้เป็นไปเพื่อลูก ทุกคนอื่นนั้นไม่บริสุทธิ์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้กำลังจะถูกทำลายอย่างแน่นอน ผู้ที่ซ่อนแะในกิเลสนั้นก็กล่าวได้ว่าไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบาย: ลูกได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่กันและกันมาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า เหตุนี้เองลูกจึงมีประสบการณ์ของความทุกข์ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบ ลูกเฝ้าแต่ทำให้กันและกันนั้นไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะร้องว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ พวกเขาเรียกหา: “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา” แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่ได้หยุดที่จะอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าทุกสิ่งนั้นเกี่ยวข้องกับ การกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องการใครบางคนที่จะสามารถอธิบายทั้งหมดนี้ มีผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ได้ ไม่มีกูรูใดเหล่านั้นสามารถชำระใครให้บริสุทธิ์ได้ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ไม่ใช่เพียงชาติเกิดเดียวแต่ชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่า ลูก ๆ ผู้ที่สามารถใช้ความรู้ของตนนั้นก็ไปล่าหน้าอย่างเร็ว สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตามละคร ลูกจำเป็นต้องกล้าหาญอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นจะสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการอยู่ในการจดจ่อกับสิ่งถึงพ่อเท่านั้น พ่อที่นั่งและอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก บาบาพูดว่า: ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำบาบา นั่นคือช่วงเวลาที่สวยงามอย่างยิ่งที่จะนั่งในการจดจ่อกับสิ่งถึง ช่วงเวลานั้นเรียกว่ารุ่งอรุณ ในหนทางบักตี ผู้คนพูดว่า: จดจำพระเจ้าในเวลาเช้าตรู่ โอ จิตใจ! พ่อเองก็พูดว่า: ตั้งแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อแล้วลูกจะทำให้ตนเองสุขสันต์อย่างมาก ขณะที่นั่งในการจดจ่อกับสิ่งถึงพ่อ ลูกควรจะคิดถึงวิธีที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น บรรยากาศในเวลาอมฤตนั้นบริสุทธิ์อย่างยิ่ง ในระหว่างวันลูกก็ซ่อนแะอยู่ในธุรกิจทางโลกของลูก มีบรรยากาศที่ไม่บริสุทธิ์จนกระทั่งถึงเวลาเที่ยงคืน ผู้รู้ ผู้เคร่งศาสนาและผู้ทำบักตีทั้งหมดนั้นทำบักตีในเวลาเช้าตรู่ ในความเป็นจริงพวกเขาสามารถอยู่ในการจดจ่อกับสิ่งถึงได้ตลอดทั้งวันด้วย พวกเขาซ่อนแะอยู่ในธุรกิจของเขา แต่โยคะของสติปัญญาของเขานั้นก็จะเชื่อมโยงกับเหล่าเทพที่พวกเขากราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถคงอยู่เช่นนั้นได้ ในหนทางบักตี ถึงแม้ว่าพวกเขาทำความเพียรพยายามเพียงเพื่อจะได้านิมิต พวกเขาก็ไม่ได้รับสิ่งใด ขณะที่กำลังทำการกราบไหว้บูชา ฯลฯ พวกเขาต้องกลับมาหาโมประธาน ในหนทางบักตีด้วย พวกเขาได้อภัยสิ่งสังเวทแก่ชีวา พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่าการสังเวทตนเองที่ค่าจี้ พวกเขากระโดดลงไปในบ่อขณะที่จดจำชีวา นั่นคือการสังเวทต่อชีวา นั่นคือการสังเวทของหนทางบักตี นี่คือการสังเวทของหนทางของความรู้ สิ่งนั้นยากลำบากและสิ่งนี้ก็ยากลำบากด้วย ไม่มีคุณสมบัติใดด้วยสิ่งนั้นในหนทางบักตี นั่นเป็นเหมือนกับดวงวิญญาณได้ร่างกายของเขา นั่นไม่ใช่ความรู้ พวกเขาพูดด้วยเช่นกันว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และท่านอธิบายแก่ลูก ๆ ว่าท่านผู้เดียวเท่านั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด เป็นการพูดเท็จที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พูดว่าจิตดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้! พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์เท่านั้นและดังนั้นพ่อกำลังชำระลูกให้บริสุทธิ์อยู่ในเวลานี้ กระนั้นก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นไรก็ตามที่กำลังจะเกิดขึ้นในละครจะเกิดขึ้น ยกตัวอย่างหากแผ่นดินไหวเกิดขึ้นหรือหลังคาถล่มนั้นก็เรียกว่าชะตากรรม สิ่งนั้นเคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วย ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องขึ้นลงแม้เพียงน้อยนิดกับสิ่งนั้น ลูกต้องคงอยู่อย่างมั่นคงอย่างยิ่งในละคร สิ่งนี้รู้ได้ว่าการเป็นทหารที่กล้าหาญ ผู้คนมากมายอย่างยิ่งมีอุบัติเหตุ ฯลฯ พวกเขาคนใดได้รับการปกป้องไหม? สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร บทบาทในละครของพวกเขาเป็นเช่นนั้น ผู้ที่ไม่เข้าใจละครก็จดจำร่างกายและเฝ้าแต่หลั่งน้ำตา พวกเขาไม่สามารถที่จะจดจำชีวาบาบาได้เพราะพวกเขาไม่ได้รับชีวาบาบา พวกเขาไม่ได้มีความรักที่แท้จริงนั้น ต้องมีความรักที่สมบูรณ์ต่อพ่อ ลูกกลายเป็นผู้ที่มีความรักในสติปัญญาของลูกต่อชีวาบาบาทุกวงจร ลูกจะไม่พูดว่าเหล่าเทพมีสติปัญญาที่มีความรักต่อพ่อ พวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพนั้นด้วยการมีความรักในเวลานี้ ที่นั่นพวกเขาจะไม่รู้อะไรเลย ตลอดทั้งวงจร ลูกไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับชีวาบาบาที่จะทำให้ลูกสามารถรักท่านได้ เวลานี้พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก พ่อพูดว่า: เวลานี้ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับพ่อผู้เดียวเท่านั้น นี่เป็นเวลาของการทำลายล้างอย่างแน่นอน ลูก ๆ รู้สิ่งนี้ในขณะที่ผู้คนนั้นอยู่ในความมืดที่สุด เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ โดยที่ไม่อยู่ในการจดจ่อกับสิ่งถึงลูกไม่สามารถกลับมาหาโมประธานได้ จึงกลายเป็นคัลลแพทช์และ

ตรวจสอบการเจ็บป่วยของตัวเอง ทำตามศรัทธาแล้วดูว่าลูกรักพ่อมากแค่ไหน เป็นการดีที่จะจดจำพ่อในเวลาอมฤต เวลาเข้าตุนั้นดีมาก จะไม่มีพายุใดๆ ของมายาในเวลานั้น ไม่มีคุณประโยชน์ใดในการทำปาเซียงจนถึงเที่ยงคืนเพราะช่วงเวลานั้นสกปรกอย่างยิ่ง บรรยากาศก็เลวร้ายอย่างยิ่งในขณะนั้น ดังนั้นลูกควรไม่ทำสิ่งนั้นจนกระทั่งหลังจากตีหนึ่ง บรรยากาศนั้นดีหลังจากตีหนึ่ง พ่อพูดว่า: ของลูกคือราชาโยคะที่ง่ายตาย ดังนั้นลูกอาจจะนั่งอย่างสบาย บาบอบอกลูกถึงประสบการณ์ของท่านเองว่าท่านพูดกับบาบาอย่างไร: บาบา ละครันมีหัตถ์เพียงไร! มองดูว่าท่านมาและทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์อย่างไร! มองดูว่าท่านนั้นเปลี่ยนทั้งโลกอย่างไร! เป็นความมหัศจรรย์อย่างยิ่ง! เช่นที่พ่อมีความคิดเหล่านี้ ดังนั้นลูกๆ ก็ควรจะมีความคิดด้วยเช่นกันถึงวิธีที่จะนำเรือของมนุษย์ข้ามฟาก พ่อพูดว่า: ลูกเฝ้าแต่เรียกหา: โอผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เวลานี้พ่อได้มาแล้ว อย่าได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์! อย่าได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และแล้วมาและนั่งในซุนนัม มิฉะนั้นลูกจะทำให้บรรยากาศไม่บริสุทธิ์ บาบารู้ได้ ในเดสลีและบอมเบย์ผู้ที่ช่องแวนกิเลสก็จะมาและนั่งที่นั่น ได้มีการจดจำกันว่าปีศาจได้มาและก็นั่งเพื่อสร้างอุปสรรค ผู้ที่ช่องแวนกิเลสนั้นเรียกว่าเป็นปีศาจ พวกเขาทำลายบรรยากาศ การลงโทษนั้นรุนแรงอย่างยิ่งสำหรับพวกเขา บาบาอธิบายทุกสิ่ง กระนั้นก็ตามพวกเขาไม่ได้คงอยู่อย่างไม่เป็นเหตุของการสูญเสียแก่ตนเอง พวกเขาแม้กระทั่งพูดเท็จ ลูกควรเขียนถึงบาบาในทันที และพูดว่า: บาบาค้นได้หาความผิดนี้ ได้โปรดยกโทษแก่ฉัน! เขียนถึงบาบาของลูก ไม่เช่นนั้นแล้วบาบาเหล่านี้ก็จะเฝ้าแต่เพิ่มพูนและลูกจะจบสิ้นลงในก้นบึ้งที่สุดของนรก พวกเขาเพื่อที่จะรับบางสิ่ง แต่ในความเป็นจริงพวกเขากลับเป็นเหตุของความสูญเสียให้กับตนเอง นี่ก็เป็นบทบาทของละครด้วย เคยมีปีศาจเช่นนั้นในวงจรที่แล้ว พวกเขาแม้กระทั่งคงอยู่ในเวลานี้ พวกเขาหันหน้าหนีออกไปแล้วดื่มยาพิษ พวกเขาทำอันตรายตนเองและเป็นเหตุของการสูญเสียแก่ผู้อื่นด้วย พวกเขาทำลายบรรยากาศ ไม่ใช่ครูทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน มีกองทัพช้าง กองทัพม้าและกองทัพเทวดา ลูกๆ ควรจะมีความสุขมากมาย ลูกได้พบกับพ่อแล้ว อะไรอื่นอีกเล่าที่ลูกต้องการ? ใช่แน่นอนที่ลูกต้องดูแลลูกๆ าลาของลูก อย่าได้คิดว่าทั้งหมดนั้นเป็นของบาบาและดังนั้นลูกจึงสามารถพูดกับบาบาว่า: บาบา ท่านดูแลพวกเขาด้วย! เวลาฉันเป็นของท่าน พ่ออธิบาย: ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก อยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นดอกบัว อย่าทำการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งแรกนั้นคืออาหารการกิน เป็นไปเนื่องจากสิ่งนี้ที่ตรูพตีเรียกหาเพื่อได้รับการปกป้อง เธอได้เรียกหาเมื่อพ่อผู้ที่สามารถได้ยินเธอนั้นได้มาแล้ว ไม่มีใครเรียกหาเพื่อได้รับการปกป้อง(สำหรับความบริสุทธิ์)ก่อนที่จะมาจะมา พวกเขาจะเรียกหาใคร? เป็นเพราะบาบาได้มาที่พวกเขาเรียกหา พวกเขาจะไปที่ใดหลังจากที่ได้กลับมาสืบทอดจากไม่บริสุทธิ์ พวกเขาต้องกลับบ้านและนี่คือเวลาที่จะทำเช่นนั้น ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลสสำหรับทั้งหมดและผู้ปลดปล่อยคือหนึ่งเดียว มีความทุกข์ที่นี่ ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดจะสามารถเป็นสุขที่นี่ได้ ทุกคนนั้นมีความทุกข์หรือการเจ็บป่วยรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งลาลามีแม้กระทั่งครูที่ตาบอดและพิการพิการแน่นอนที่พวกเขาต้องเคยทำการกระทำเช่นนั้นที่ทำให้พวกเขาได้กลายเป็นคนตาบอดหรือพิการพิการ จะไม่มีใครตาบอดหรือพิการพิการในยุคทอง ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ที่เหลือทั้งหมดคือบักดี หนทางบักดีแยกห่างไป นั่นคือหนทางสำหรับการลงบันไดใช้ 84 ขาติเกิดที่จะลงมาสู่ชีวิตของบ่วงพันธะ และแล้วก็ใช้ 1 วินาทีที่จะเข้าไปสู่ชีวิตของการหลุดพ้น นั่นคือเพียงเมื่อลูกทำตามการกำหนดของผู้เดียวนี้และจดจำพ่อ! เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป พวกเขาพูดว่า: จะเป็นการดีหากเราสามารถมีผู้นั้นเป็นครูของเรา เป็นเพราะพวกเขาเองนั้นอ่อนแอ พวกเขาจึงร้องขอครูให้มาหาพวกเขาเป็นเวลาสองถึงสี่เดือน บาบาสอบว่า: สิ่งนี้ก็เป็นความผิดด้วย เหตุใดลูกจึงจดจำครูของลูกเมื่อบาบาบอกบางสิ่งที่ยากตายแก่ลูก? เพียงแต่จดจำพ่อและคงงงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง! อธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ก็เท่านั้นเอง! ครูนั้นจะมาและทำอะไรเล่า? นี่คือการเดินของเพียง 1 วินาที ด้วยการช่องแวนอยู่ในธุรกิจของลูก ลูกก็ลืมที่จะทำเช่นนั้น แต่แม้กระนั้นครูก็จะพูดว่า: มานมานะภาพ! ผู้ที่โง่เขลาบางคนก็ไม่เข้าใจสิ่งใดและพูดว่าพวกเขาต้องการครูที่ดี ลูกเองก็ได้รับความรู้แล้ว จดจำพ่อและมรดก! ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง! “นี่คือศูนย์ของฉัน” “นั่นคือศูนย์ของผู้นั้น” “เหตุใดนักเรียนคนนี้จะไปที่นี่?” สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดคือสำนึกที่เป็นร่าง ศูนย์ทั้งหมดเป็นของชีพบาบา ศูนย์เหล่านั้นไม่ใช่ของลูก เหตุใดลูกจึงรู้สึกว่ามีผู้นั้นผู้นั้นไม่มาที่ศูนย์ของลูก? เขาสามารถไปที่ใดก็ได้ บาบาสอบว่า: อย่าได้ร้องขอสิ่งใดจากใคร ลูกสามารถเข้าใจว่าลูกจะได้รับอะไรหากลูกนั้นไม่ได้หว่านเมล็ด ในหนทางบักดีด้วย พวกเขาทำให้ทานและทำบุญ ในหนทางบักดีลูกทำทุกสิ่งเพื่อพระเจ้าในทางอ้อม ผู้คนนั้นก็ให้ให้แก่ชัณยาสี้อย่างมากมาย การให้ทานนั้นโดยทั่วไปแล้วให้แก่คนจนไม่ใช่แก่คนมั่งคั่ง การให้ทานอาหารนั้นคือสิ่งที่ดีที่สุด พ่ออธิบายว่าเมื่อลูกให้ทานลูกก็ได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไปของลูก พระเจ้าให้ผลของสิ่งนั้นแก่ทุกคน ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่สามารถให้การตอบแทนใดๆ ได้ เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้สิ่งนั้น ท่านสามารถให้สิ่งนั้นผ่านใครก็ตาม พ่ออธิบาย: ลูกเคยให้ในนามของพระเจ้า และท่านเคยทำให้แน่ใจว่าลูกนั้นได้รับการตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไปของลูก เวลาพ่อได้มาหาลูกโดยตรง เวลาที่ลูกจะได้รับการตอบแทนสำหรับ 21 ขาติเกิด ความตายเพียงแต่ยืนอยู่เบื้องหน้า! ในหนทางบักดี ไม่มีการบอกว่าความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าและดังนั้นจึงต้องใช้ทุกสิ่งที่มีอย่าง

มีคุณค่า ไม่เคยมีการบอกสิ่งนี้แก่ลูก เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูก: ใครก็ตามที่ต้องการ จะสามารถเปิดโรงพยาบาลทางจิตนี้ บางคนพูดว่าพวกเขาจะสร้างอาคารที่ซึ่งลูกสามารถเปิดโรงพยาบาลนี้ได้ พ่อพูดว่า: หากลูกสร้างอาคารในวันนี้และลูกตายในวันพรุ่งนี้ ทุกสิ่งก็จะจบสิ้น ไม่มีการรับประกันใด ๆ สำหรับร่างกาย เพียงแต่เก็บหนึ่งห้องในบ้านที่ลูกมีในเวลานี้ที่ซึ่งลูกสามารถเปิดโรงพยาบาลทางจิตและวิทยาลัยทางจิตได้ เมื่อลูกให้ประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย ลูกก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อัศจรรย์ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามศรัทธาและตรวจสอบตนเองว่าลูกมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียวในเวลาของการทำลายล้างนี้หรือไม่: ฉันได้ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียวเท่านั้นหรือไม่? ฉันได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใดที่ทำให้ฉันกลายเป็นปีศาจหรือไม่? ตรวจสอบตนเองในวิธีนี้และเปลี่ยนแปลงตนเอง
2. ไม่มีการรับประกันใด ๆ สำหรับร่างกายของลูก ดังนั้นใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีอย่างมีคุณค่า ในการที่จะทำให้สภาพของลูกมั่นคงและไม่สั่นคลอนอย่างสม่ำเสมอ เฝ้าแต่ก้าวหน้าไปขณะที่เก็บความเข้าใจของละครไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างดีมาก

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคยูกต์และยุคตียูกต์ และกลับมามีค่าควรแก่การได้รับการจดจำสำหรับการกระทำที่สูงส่งของลูกมากเท่าที่แต่ละการกระทำของลูกสูงส่ง ลูกจะมีค่าต่อการได้รับการจดจำในหมู่ดวงวิญญาณที่สูงส่งได้มากตามนั้น บนหนทางบักตี ผู้คนพร่ำสวดชื่อ แต่ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ที่ได้รับการจดจำสำหรับการทำให้คุณธรรมและการกระทำของพวกเขาเป็นตัวอย่าง ดังนั้นลูกจะเฝ้าแต่กลับมามีค่าควรแก่การได้รับการจดจำบนพื้นฐานของการกระทำที่สูงส่งของลูก ลูกต้องเป็นโยคยูกต์สำหรับสิ่งนี้ โดยการเป็นโยคยูกต์ ทุก ๆ ความคิด คำพูดและการกระทำของลูกจะเป็นยุคตียูกต์อย่างแน่นอน ดวงวิญญาณเช่นนี้ไม่สามารถทำการกระทำหรือมีความคิดที่ไม่ถูกต้องแม่นยำ มีการเชื่อมโยงนี้

คติพจน์: เป็นผู้ที่มีความถ่อมตนในหัวใจ และเป็นเครื่องมือคือคุณสมบัติของผู้รับใช้ที่แท้จริง

*** โอม ซานติ ***